

Kl. 19:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 19:43

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):
Jeg forstår godt ministerens skepsis over for nogle af de bemærkninger, som der i hvert fald er i det ene af beslutningsforslagene. Så det behøver vi ikke at diskutere.

Jeg vil bare i al stilfærdighed spørge, om ministeren kan bekræfte de tal, der har figureret, med hensyn til at det i øjeblikket skulle være ca. 40 pct. af dem, der får tildelt dansk statsborgerskab, som i sidste ende alligevel ikke kan blive løsniet fra deres hidtidige statsborgerskab og derfor i virkeligheden allerede nu får dobbelt statsborgerskab, altså ca. 40 pct., er det korrekt?

Kl. 19:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 19:43

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu er jeg en klovn til at huske tal, men jeg ved jo, at jeg selv har oplyst tallet 40; men nu udtrykker jeg mig med tvivl her, for jeg skulle nødtig hænges op på ministeransvar, for der er jo nogle, der bliver født med dobbelt statsborgerskab. Men vi kan finde det gamle spørgsmål frem, for jeg kan godt vedstå, at det har embedsmændene udformet fuldstændig korrekt. Jeg kan bare ikke lige huske detaljerne i det, men det er jo let at få frem igen og få det omdelt en gang til.

Kl. 19:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Nu er der jo en gammel talemåde, der siger, at man som folketingsmedlem aldrig skal stille et spørgsmål til en minister, uden at man selv kender svaret, så det kan jo være, at svaret kommer nu. Det er hr. Simon Emil Ammitzbøll igen, værsgo.

Kl. 19:44

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):
Det må være, fordi retorikken generelt i det her hus er noget med at lægge fælder ud, for det var sådan set slet ikke det, der var min hensigt. Min hensigt var sådan set bare at få bekræftet, at der er en meget stor andel af dem, der i dag får tildelt statsborgerskab, som ender med at få dobbelt statsborgerskab, fordi de ikke kan blive løsniet. Og det kan vi i hvert fald godt være enige om. Om det så er 40 pct. plus/minus, er jo sådan set fuldstændig underordnet.

Jeg spørger, fordi ministeren tidligere argumenterede med hensyn til risikoen for, at man ikke kunne komme efter eventuelle terrorister og retsforfølge dem. Hvis det er de der 40 pct. plus/minus, som allerede i dag får dobbelt statsborgerskab, skulle modstanden altså bunde i, at man tror, at der er en større potentiel risiko for terrorister blandt de 60 pct. end blandt de 40 pct. Jeg synes, at det er et meget hypotetisk spørgsmål – i øvrigt også at forestille sig, at de her slyngelstater skulle have sin andel af retssikkerhed, sådan at det kunne blive aktuelt med de indvendinger, ministeren kommer med.

Kl. 19:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 19:45

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Lad mig slå fast, at det er fuldstændig rigtigt, at de, der har et faktisk dobbelt statsborgerskab i Danmark, er en temmelig stor andel, og jeg vil gerne sige, at det også forbløffede mig – og vi kan få tallene frem igen. Når jeg nævner de andre ting, er det på baggrund af – og nu skal vi lige huske, at det ikke er mig, der har fremsat det her forslag – at forslagsstillerne fremfører globalisering som Paradiset Have, og så er jeg nødt til at sige: Ja, men der var også en slange.

Kl. 19:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:45

Morten Østergaard (RV):

Det er jo lidt specielt, for jeg kan forstå, at omkring 40 pct. af dem, der får statsborgerskab i Danmark, så er de næstmest ulykkelige mennesker i verden. Når vi holder statsborgerskabsdag her på Christiansborg, har jeg egentlig oplevet, at folk i almindelighed er meget glade for og egentlig virker meget lykkelige over at have fået statsborgerskab.

Det andet argument, jeg har hørt, er det med, at man kan unddrage sig retsforfølgelse, og det tredje er, at man ligesom afskaffer nationalstaten ved at indføre dobbelt statsborgerskab. Jeg skal bare forstå, om det virkelig er integrationsministeren og regeringens synspunkt, at der altså kun er fem lande tilbage i EU, nemlig Danmark, Østrig, Italien, Norge og Holland, der kan betragtes som nationalstater, hvor man ikke har indført ordninger, så folk kan unddrage sig retsforfølgelse.